

GLOBAL CARE FOUNDATION

Onze reis naar India & Nepal. Dinsdag drie december 2019 zijn we onze reis begonnen naar India & Nepal. Deze reis werden wij vergezeld door ons bestuurslid Nellie de Jong. Onze reis begon vanaf het treinstation in Leeuwarden naar Schiphol. Onze vlucht was om 14:50, de volgende dag om 16:25 landde ons vliegtuig op de luchthaven in Kolkata. Een lange reis met twee keer een tussenstop in Parijs en New Delhi. Na een rit met de taxi door Kolkata, kwamen we uiteindelijk aan op onze eerste bestemming, de Baptist Missionary Society. Een prachtig gasthuis in het centrum van de stad.

De Familie Francis stond ons al op te wachten bij het gasthuis en nadat we ons wat opgefist hadden werden wij uitgenodigd voor een heerlijk Indiaas diner.

Donderdagochtend vijf december hadden wij een ontmoeting met de laatste vier - van de 45 studenten - van het Bander-Patti Straatproject. De studenten waren bezig met de voorbereidingen van hun examen welke begin februari 2020 heeft plaats gevonden. Met trots kan ik u mededelen dat alle vier de studenten geslaagd zijn.

In het gesprek wat we met hen hebben gehad kwam naar voren dat ze blij zijn dat ze naar school mochten gaan. Voor hen ziet de toekomst er een stuk beter uit. Ze hebben een diploma en kunnen werk gaan

zoeken. Ze willen eenieder die hen op welke manier dan ook geholpen heeft, van harte bedanken.

Donderdagmiddag hebben we een paar families bezocht van de Bander-Patti gemeenschap. Als je zo bij de mensen naar binnen loopt zie je de armoede. In een kleine kamer wonen gezinnen van vijf tot zeven personen, hier wordt gekookt, gegeten en geslapen.

Iedere ouder die een kind op school gehad heeft, wilden dat we even bij hen binnenkwamen voor een praatje. De mensen zijn vriendelijk en de kinderen willen graag met je op de foto.

Ik ben blij dat we als stichting de afgelopen zestien jaar iets hebben mogen betekenen voor deze 45 gezinnen. Door de kinderen naar school te laten gaan is zowel de situatie van het kind veranderd maar ook zeker van de ouders. We hebben mogen ervaren dat onderwijs, situaties kunnen veranderen.

Vrijdag zes december hebben we de tien weduwwomen ontmoet welke de stichting ondersteunt door het geven van rijst.

Nu we er in het december waren hebben we de vrouwen wat extra kunnen geven in de vorm van een kerstgeschenk. Ze kregen naast de rijst een kilo dal en olie en iedereen kreeg een kerstcake mee naar huis.

Het was fijn om al de vrouwen te ontmoeten met sommigen hebben we even kunnen spreken en bij het afscheid een hand en een knuffel kunnen geven.

Zondagavond acht december zijn we naar het huis geweest van één van de weduwwrouwen. Het bijzondere van deze ontmoeting was, dat deze Hindoe vrouw iets terug wilde doen voor de rijst die ze maandelijks ontvangt. Haar huis stelt ze

beschikbaar, voor
zondagschool aan
kinderen uit de

omgeving. De 20 kinderen pasten net in de ruimte, na verloop van tijd werd het er bloedje

Er werd gebeden door één van de kinderen, vertelde nog een verhaal, wat ze erg leuk ik moesten ook meedoen, wat bij iedereen op

heet, maar zo bijzonder.

gezongen en voorgelezen uit de bijbel. Dolphin vonden. De meisjes gingen dansen en Nellie en de lachspieren werkte.

Aan het einde van deze avond kregen de kinderen, een dubbele eiersandwich, drinken en speelgoed mee naar huis en onze gastvrouw kreeg een wollen deken.

Dinsdag 10 december, In januari 2019 toen Dolphin & ik naar India zijn geweest hebben we voor 30 mensen gekookt, hier hadden we pakketjes van gemaakt en uitgedeeld op straat aan de blinden, gehandicapte, zieke en dakloze mensen. Dit heeft diepe indruk op ons gemaakt en we besloten ook deze keer weer te gaan koken, tenminste dat zouden we doen maar

Maloti was in de ochtend vroeg opgestaan en had het eten al klaar wat overbleef was het inpakken van 30 pakketjes rijst, dal en ei. Het was een indrukwekkende ochtend bij het zien van zoveel leed, je kunt het je bijna niet voorstellen dat er zoveel mensen leven onder erbarmelijke omstandigheden en het niet weten of ze vandaag nog iets te eten zullen krijgen. We hebben deze dag een beetje bij kunnen dragen. We willen iedereen bedanken dat we dit hebben mogen doen.

Woensdag 11 december, was onze laatste avond in India, de volgende dag zouden we naar Nepal vliegen. We vroegen Maloti nog eenmaal voor ons te willen koken. We wilden de mannen in het ouder & blinden te huis graag verrassen met een Kerstmaaltijd. Dit wilde ze wel doe en zo liepen we met volle pannen & potten met heerlijk ruikende gerechten het mannen te huis binnen.

De mannen waren zeer verrast. Sommigen van hen lagen in bed en de anderen zorgden ervoor dat iedereen z'n eten kreeg. Na een gesprekje en een dansje sloten wij onze reis in India af met deze laatste ontmoeting. Het was een mooie afsluiter, iets waar we nog lang aan terug zullen denken en al de mensen die we hier ontmoet en gesproken hebben.

GLOBAL CARE FOUNDATION

Het volgende deel van onze reis was Nepal. Donderdag 12 december 2019 zetten we voor het eerst, voet op Nepalese bodem. We werden opgehaald door Pastor Amit & broeder Bhola. We kwamen later aan dan gepland de oorzaak hiervan was een vertraging van het vliegtuig. We bezoeken Nepal omdat we de Pastors en de mensen willen ontmoeten waar onze stichting mee samen werkt. We werden per taxi naar de binnenstad van Kathmandu gebracht waar we een hotel geboekt hadden. Hier zijn we één nacht gebleven.

De volgende morgen werden we door Pastor Amit opgehaald en zijn we per taxi naar Lalipur gereden waar we een onderkomen hadden voor de komende vijf nachten. We hebben in de middag een bezoekje gebracht aan een gebedshuisje welke gerund werd door een moeder en haar zoon. We werden hartelijk ontvangen met Chai en snacks.

© Can Stock Photo

De familie heeft een eigen bedrijfje de zoon werkt samen met zijn vader waar ze potten en andere benodigdheden maken. De dag begint 'hier morgens om vijf uur eerst met gebed. Door gebed zijn er veel dingen veranderd in hun leven en hun omgeving. We zijn zo bemoedigd door deze gesprekken. In dit deel van Nepal wordt het christendom getolereerd, maar hun omgeving mag er geen last van hebben.

Het volgende bezoek was het weduwenproject. De stichting sponsort sinds 2019 zeven weduww Vrouwen in Lalipur welke we p.p. maandelijks 5 kilo rijst geven. We hebben twee van de vrouwen bezocht, de andere vrouwen hebben we ontmoet in de kerk. Het huisje van de eerste weduwwrouw was misschien 3 bij 3 meter waar een matras op de grond lag en een tafeltje stond met potten en pannen. De dochters waren getrouwd en woonden niet bij hun haar, maar ze bezochten hun moeder dagelijks met de kleinkinderen.

Ons tweede bezoek was aan een oude vrouw ze liep met een stok omdat ze problemen met haar ene been had. Deze mevrouw woont alleen ze heeft geen kinderen en haar man is overleden. De buurvrouw vertelde dat ze zo weer terugkwam want ze was even naar de markt om iets te halen.

Het verhaal van deze weduwwrouw was zeer bijzonder. Ze vertelde ons dat ze nooit heeft leren lezen of schrijven. Op zich was dit voor haar geen probleem, ze had een transistorradio en luisterde dagelijks naar Christian Gospel-radiostation uit Nepal.

Op een dag hoorde ze de pastor vragen "wat heb jij voor Jezus gedaan? Dat heeft haar zo geraakt dat ze werkelijk, stappen heeft ondernomen om iets voor Hem terug te doen. Hoe moeilijk ze ook kan lopen ze gaat van deur naar deur om de mensen te vertellen van de liefde van God. Als stichting hebben we

besloten om naast de rijst die ze maandelijks ontvangt, maandelijks een klein bedrag van 500 roepia te geven, zodat ze bij langere afstanden gebruik kan maken van een riksja.

Met Kerst hebben we de dienst bezocht in de kerk waar Pastor Amit vaak predikt. De kerk had een interne verbouwing ondergaan omdat de omgeving last had van geluidsoverlast. Ze vragen gebed en financiële ondersteuning. De kerkdienst werd gehouden in de gerenoveerde kerk. De jeugd en de kinderen namen ook deel aan de dienst door de geboorte van Jezus uit te beelden, door sketches, zang en dans. Na de dienst was er het gezamenlijk eten.

Evangelisatie in de gevangenis. Op een middag hadden wij een afspraak met broeder Bhola en zijn vrouw. Broeder Bhola is een ex gedetineerde Hindoe die tijdens zijn gevangenschap heeft geprobeerd om zelfmoord te plegen omdat zijn onschuld niet bewezen was en hij verstoten was van zijn familie. Op een vroege ochtend om drie uur, hoorde hij iemand zijn naam roepen het was Pastor Subba, hij riep "doe niet wat je van plan bent Bhola, "God heeft andere plannen met je, Hij wil je gebruiken om het evangelie in de gevangenis te verkondigen. Wie was toch deze man die zijn naam riep en wat wilde hij gaan doen?

Pastor Subba kreeg toegang om Bhola te bezoeken hij sprak over wat God van hem wilde. Bhola stemde toe en werd onderwezen door Pastor Subba en heeft Jezus aangenomen als zijn Heer en Heiland. Hij werd Christen waarvoor hij moest lijden omdat hij zijn hindoeïstische religie had opgegeven. De gevangenisbewaarders martelden hem, ze staken naalden onder zijn nagels, maar Bhola gaf niet op.

Eenmaal vrij, begon hij de gevangenis in Nepal te bezoeken en brengt hier nog steeds het met zijn vrouw. Zijn vrouw die ook een ex-gedetineerde hindoe is, vrouwelijke gevangenen. Hun streven is om al de 47 gevangenis in moment hebben ze er 35 bezocht. De stichting sponsort Bhola en zijn rijst.

evangelie dit doet hij nu samen evangeliseert onder de Nepal te bezoeken, op dit vrouw maandelijks met 15 kilo

Ons volgende contactpersoon is broeder Kabiraj, hij werkt in het westelijke deel van Nepal, *-in een plaats genaamd Surketh-* In deze plaats is Kabiraj een kerkje begonnen waar acht gezinnen samenkomen daarnaast geeft hij opvang aan zeven weeskinderen. Kabiraj is een Dalit en hij werkt onder de Dalit-gemeenschap. Dalits of de onaanraakbaren vormen een groep mensen in India/Nepal, onderaan de maatschappelijke ladder. Zij zijn buiten het kastensysteem gesloten. De stichting werkt sinds 2020 met hem samen en ondersteunt hen tijdens de Lock down van het corona virus door het geven van rijst, dal, olie, zout en zeep. Dit omdat veel mensen hun baan kwijt zijn, geen inkomsten, reserves en geen eten hebben.

120 kg. Rijst voor de Dalits

Ons derde contact mevrouw Goma Goutam, haar hebben we ontmoet toen we in Kathmandu waren. Zij was hindoe maar werd christen na de genezing van haar man. Op een dag vertelde haar oom die medicijnman

was dat haar man binnen een maand zou sterven. Haar man zou last krijgen van blaren en zweren over zijn gehele lichaam. Kort daarna verschenen er zweren op zijn been welke zich uitbreiden over het gehele lichaam daarnaast had hij koorts aanvallen. Ze vroeg veel dokters om raad maar niemand kon haar man genezen.

Op een dag vertelde iemand haar over Jezus dat Hij allerlei ziekten kon genezen. Nadat ze dit had gehoord, zei ze "als Jezus haar man zou genezen zij bij Jezus wilde horen". Vanaf die dag begon de koorts te zakken en verdwenen langzaam de blaren en zweren van zijn huid. Toen zijn lichaam helemaal schoon was vertelde ze haar man dat ze christen geworden was en dat ze Jezus wilde volgen.

Haar man stuurde haar weg want hij en zijn kinderen konden niet meer met haar samenleven. Ze ging want ze kon geen hindoe meer zijn. Ze vond werk door het verplaatsen van stenen van de ene naar de andere plaats. Dit heeft ze 8 maand gedaan tot haar man vroeg of ze weer terugkwam. Hij heeft geaccepteerd dat ze christen is.

Nadat ze weer thuis was is ze zich in gaan zetten voor de zieke en arme mensen, ze bezoekt hen thuis of in het ziekenhuis en vaak wordt ze gevraagd om te komen bidden in de ziekenhuizen. Samen met nog drie andere vrouwen evangeliseert ze onder de hindoe bevolking. Als stichting ondersteunen we haar bij haar werk door het geven van rijst, dal, olie en zout aan de mensen die hongerlijden.

GLOBAL CARE FOUNDATION

Manahari/ Nepal

In het laatste deel van ons bezoek gingen we van het berggebied naar het platteland van Nepal, genaamd Manahari. In Manahari, werden we welkom geheten door Pastor Mithun, hij werkt onder de

Chepang gemeenschap. Chepang is de naam van een stam die in de bergen woont. Sommigen leven nog in de grotten. De meesten van hen zijn christen geworden en hebben geaccepteerd dat ze in huizen wonen en landbouw beoefenen zoals de meeste bewoners van Nepal, maar sommigen bevinden zich nog in het berggebied onder zeer slechte levensomstandigheden en eten van wat het bos hun geeft ze eten wilde junglewortels, knollen, kikkers en vleermuizen.

Pastor Mithun, behoort zelf ook tot de Chepang stam vaak te vinden in de bergen. Er zijn kerken gesticht en Pastor Mithun staat aan het hoofd van 4 andere

Om de pastors en de bewoners in de bergen te

Voor sommigen van ons gingen we met de tuk-tuk moesten een grote rivier door de hobbelige rit door het water. Op de een of andere manier was het heel moeilijk om bovenaan de hele dorpsgemeenschap te bereiken, man, vrouw en kinderen kwamen naar ons toe en verwelkomden ons met een krans van wilde bloemen.

hij woont zelf op het platteland maar is de kinderen gaan naar de zondagschool. kerkjes die we als stichting steunen.

bezoeken moesten wij zelf de berg op. een hele intensieve reis. Het eerste gedeelte deze kreunde onder ons gewicht. We oversteken en onze voeten werden nat

Abhishek Praja, de voorganger hield een

welkomsttoespraak en Dolphin deelde zijn getuigenis, we zongen allemaal samen met de kinderen en later hebben we de kinderen nog snacks en drinken gegeven. Na dat we afscheid hebben genomen, gingen we dezelfde weg terug zo we gekomen waren, maar nu naar beneden.

Diezelfde dag ontmoetten we een persoon met de naam Mr. Subalal Tamang die ouderling is van een Chepang-kerk hoog in de bergen. Hij had 14 uur gelopen om ons te kunnen ontmoeten. We hadden graag ook hier een bezoekje willen brengen maar voor ons onmogelijk. Het zou een volgende keer een optie kunnen zijn om een bezoek te brengen maar dan per

helikopter. Misschien iets voor ons volgende avontuur.

Het volgende bezoek was de kerk van Pastor Meshak Praja, onderweg naar beneden waren er kinderen met ons mee gelopen. We besloten eerst even uit te rusten voordat we naar binnen zouden gaan en de kinderen die buiten op ons wachtten te voorzien van snacks.

Het kerkje liep vol met ouders en kinderen en de Pastor begon zijn toespraak, vervolgens vroeg hij Dolphin of hij nog wat met hen wilde delen en dat wilde hij wel. Ook aan dit bezoek kwam een einde en we vervolgden onze reis terug in de tuk-tuk, welke het weer moeilijk had door ons gewicht.

het programma voor morgen en de mogelijkheden om het werk onder de Chepang te kunnen uitbreiden.

Toen we later bij het hotel terugkwamen nodigden we de Pastor Mithun uit voor een diner en bespraken we

De volgende dag bezochten we de kerk van Pastor Sudip Praja. De dochter van de pastor was net bezig met het geven van zondagschool. De stichting steunt de zondagschool en de kinderen worden erna voorzien van een warme maaltijd.

Na de zondagschool kwamen de ouderen binnen en er werd een kleine dienst gehouden, ook werd ons gevraagd of we iets wilden zeggen. En Nellie wilde dit wel wat werd

vertaald door Dolphin. Na de dienst werd ons gevraagd voor de weduwen en zieken te bidden.

Na de dienst gingen we samen ontbijten dit was een Nepalees ontbijt gebakken kikkererwten met ei.

Later op de dag bezochten we enkele weduww Vrouwen thuis, deze

vrouwen worden door de stichting maandelijks ondersteund met 5 kilo rijst.

Het was erg te zien, hoe sommige vrouwen leven. Een klein huisje waar ze koken, eten en slapen. Vaak hebben ze geen hulp van de kinderen omdat die elders werken, de kerk geeft hulp waar nodig.

Eén van de weduww Vrouwen woont in een kamertje achter een kerk. Ze heeft geluk. Ze wordt op deze manier beschermd tegen regen, wind en kou.

Deze vrouw vertelde ons een bijzonder verhaal. Ze vertelde ons dat ze niet naar school was geweest, ze kon niet lezen en schrijven, maar dat wilde

ze zo graag. Ze heeft er veel voor gebeden want ze wilde de bijbel lezen. Ze vertelde dat God op een dag zei dat ze de bijbel moest pakken en gaan lezen, vanaf die dag onderwijst ze andere vrouwen uit het woord van God.

GLOBAL CARE FOUNDATION

Manahari/ Nepal

Op Nellie haar verjaardag hebben we een tocht gemaakt op een olifant. De baas van het hotel en zijn vrouw en Pastor Mithun gingen met ons mee. Nooit gedacht dat een olifant zo groot zou zijn, daar zit je bovenop en je schommelt heen en weer. In het begin was het wel een beetje eng om zo hoog te zitten maar je went eraan.

We gingen door rivier naar de andere kant toen het al wat schemerig werd gingen we weer door de rivier terug. Een hele belevenis die we niet gauw zullen vergeten.

Tot nu wordt de olifant nog steeds gebruikt voor vervoer vooral waar auto's niet kunnen komen.

Het allerlaatste bezoek van onze reis was de kerk van Pastor Mithun Praja. Mithun stuurt al de jonge pastors aan en onderwijst en helpt hen bij het oplossen van problemen.

Het was op de namiddag dat we een bezoek brachten aan de kerk van Pastor Mithun.

We werden welkom geheten en we kregen een welkom sjaal en Dolphin kreeg een traditionele Nepalese pet, na het zingen en de bijbel lezing kreeg Dolphin de gelegenheid om iets te vertellen, hij koos ervoor om zijn getuigenis te vertellen, hoe Jezus in zijn leven was gekomen en wat dat voor hem betekend heeft.

Na de dienst, werd er gevraagd of we voor de zieken en oude mensen wilden bidden er waren ook kinderen bij. Een bijzondere afsluiter van ons verblijf in Nepal. Moe maar voldaan zijn we donderdag 26 december weer terug naar Nederland gevlogen.

Bedankt!

We willen iedereen bedanken die ons op welke manier dan ook geholpen, bemoedigd en ondersteunt heeft zodat we deze reis hebben kunnen maken.

Dank aan de Bethel kerk voor de ondersteuning in de reiskosten en dat we mee mochten doen aan de Super Sunday waar we heel veel puddingbroodjes en zelfgemaakte cake, koek, gebak en taarten hebben verkocht.

Hartelijke dank aan het Nordwin College in Buitenpost dat we de keuken weer mochten gebruiken voor de Indiase kook workshop. Het was weer een gezellige en leerzame avond.

Mevrouw Swemmers voor de prachtige knuffels die ze gehaakt heeft en waar wij vele kinderen blij mee hebben kunnen maken.

